

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3474

Vragen van het lid **Leijten** (SP) aan de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over het onderzoek naar seksueel misbruik van mensen met een handicap. (Ingezonden 18 juni 2009)

1
Waarom moet de Kamer via de krant vernemen dat u een onderzoek gaat doen naar seksueel misbruik van mensen met een handicap?¹

2
Wat is de reden geweest om nu wel tot een onderzoek te besluiten, terwijl u dit eerder zonde vond van menskracht en financiële middelen?²

3
Bent u bereid het onderzoek uit te breiden naar mishandeling van mensen met een handicap? Zo nee, waarom wilt u alleen seksuele misbruik in kaart laten brengen?

4
Bent u bereid in het onderzoek ook medewerkers (anoniem als het moet) te laten melden over misbruik/mishandeling? Zo nee, bent u niet van mening dat juist zij veel zien?

5
Bent u bereid de onderzoeksopzet naar de Kamer te sturen?

6
Bent u bereid mede te laten onderzoeken wat de aangiftebereidheid is na misbruik? Zo ja, hoe gaat u dat aanpakken? Zo nee, waarom niet?

7
Vindt u het niet buitengewoon ongelukkig dat de minister van Justitie heeft besloten dat de deskundigen uit de verhoorderspool, die tot voor kort de politieverhoren van mensen met een verstandelijke handicap mochten afnemen, niet meer ingezet worden?³

8
Erkent u dat de rol van de deskundigen, die nu nog slechts meekijken bij een verhoor en niet meer kunnen ingrijpen, te beperkt is? Kunt u uw antwoord toelichten?

Toelichting

Deze vragen dienen ter aanvulling op eerdere vragen ter zake van het lid Van Miltenburg (VVD), ingezonden 18 juni 2009 (vraagnummer 2009Z11652).

¹ BN De Stem, 17 juni 2009: «Onderzoek misbruik door VWS»
<http://www.bndestem.nl/algemeen/binnenland/5125729/Onderzoek-misbruik-door-VWS.ece>

² Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 491.

³ Kamerstuk 30 143, 30.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Bussemaker** (Volksgezondheid, Welzijn en Sport), mede namens de minister van Justitie (ontvangen 18 augustus 2009)

1
Ik heb de Kamer bij diverse gelegenheden over dit onderzoek geïnformeerd onder meer in mijn brief van 26 maart 2008 (TK 2007–2008, 24 170 nr. 83) en meer recentelijk in mijn brief van 11 februari 2009 (TK 2008–2009, 24 170 nr. 86) als reactie op een vraag van het kamerlid Willemse (CDA) over de stand van zaken rond dit onderzoek.

2
De uitspraak waaraan uw vraag refereert heeft betrekking op onderzoek naar ongelukken en mishandeling in de gehandicaptenzorg. Ik heb aangegeven in preventie van mishandeling te willen investeren, meer dan in onderzoek. Naar voorkomen seksueel misbruik laat ik wel onderzoek doen als onderdeel veiligheidsplan van de sector (zie antwoord vraag 1). Er bestond bij veldpartijen namelijk de behoefte om in kaart te brengen hoe groot de problematiek is en welke activiteiten zoal ontwikkeld zijn om seksueel

misbruik te voorkomen en een halt toe te roepen.

3

Nee, ik ben op dit moment in overleg met veldpartijen over de opzet van een plan van aanpak rond (het voorkomen van) mishandeling van gehandicapten. Dit plan is gericht op het opsporen van risicofactoren; het signaleren en het melden van mishandeling; en deskundigheidsbevordering. Ik vind het nog steeds zinvoller menskracht en financiële middelen in te zetten voor concrete acties om deze problematiek aan te pakken.

4

Het is inderdaad zo dat juist werkers in de zorg veel kunnen zien. Maar dit vraagt wel kennis over signalen en risicofactoren. Daarom zal in het plan van aanpak veel aandacht worden besteed aan het signaleren en melden van mishandeling. Deze onderdelen zijn met name relevant voor de werkers in de zorg opdat zij signalen kunnen duiden en weten waar zij met vermoedens van mishandeling terecht kunnen.

5

Ja.

6

Nee, dit plan van aanpak is gericht op het voorkomen en terugdringen van mishandeling. Het meten van aangiftebereidheid is een geheel ander type onderzoek. Wel verwacht ik dat door dit onderzoek de werkers en het management in de zorg zich ervan bewust wordt dat zij vermoedens van mishandeling moeten melden.

7 en 8

Het is een misverstand te veronderstellen dat de minister van Justitie heeft besloten dat de deskundigen uit de verhoorderspool niet meer worden ingezet. Wel heeft een afbakening plaatsgevonden van de wederzijdse taken en rollen van de opsporingsambtenaar van politie en de deskundige. In het algemeen overleg met de vaste Kamercommissie voor Justitie (d.d. 14 april 2009 en 9 juni 2009) over de door u aangehaalde brief, heeft de minister van Justitie aangegeven dat de betrokkenheid van deskundigen bij het horen en verhoren van personen met een verstandelijke beperking van groot belang is. Ook in de nieuwe situatie kan en zal een beroep worden gedaan op deskundigen, zowel

voorafgaand aan het verhoor, bijvoorbeeld bij het opstellen van het verhoorplan, als bij de uitvoering daarvan. In het laatste geval kan de deskundige desgewenst ook bij het verhoor in de verhoorkamer aanwezig zijn.

Op 16 juni 2009 is de motie Aasted-Madsen/Heerts aangenomen (TK 2008–2009 30 143, nr. 34), waarin de regering wordt opgeroepen deze werkwijze vast te leggen en kenbaar te maken aan betrokkenen bij het horen en verhoren van slachtoffers, getuigen en verdachten uit de kwetsbare groep. De minister van Justitie heeft aangegeven uitvoering te zullen geven aan deze motie.